

обути съ дълги обувки. Назадъ се въе къса пелерина, на търба си носи торба съ стрели, а ржката му пробожда съ дълго копие нѣкой звѣръ — лъвъ, глиганъ, вълкъ и др.

Всички тѣзи и още други много тракийски богове сѫ изчезнали сега. Още въ 4. и 5. в. сл. Хр. тѣхнитѣ храмове сѫ били разсипани отъ новообрънатите християни. До Кюстендиль и въ близки на този градъ села, както и при Глава Панега и въ много други мѣста сега се изриватъ отъ земята развалините на старите тракийски храмове и на стаутѣ и изображеніята, поставени въ тѣхъ.

На римската аrena презъ времето на Нерона *)

(По Валтеръ Хайхеръ).

Неронъ налучка срѣдство, за да успокои разярената тѣлпа: чрезъ кръвни зрелища. Въ това отношение той надмина своите предшественици. Той устрои зрелища нечувани и невижданы по блѣсъкъ и кръвожадностъ.

Въ това време Колозеумът не бѣ още построенъ. Обществените театри бѣха дървени. Пожарът ги унищожи до основитѣ.

Наскоро следъ пожара пристигнаха голѣми кораби съ грамадни дървета. Веднага започнаха да строятъ новъ амфитеатъръ. Хиляди работници работѣха дене и ноще. Издигнатъ бѣ грамаденъ циркъ, невижданъ дотогава. Народътъ гледаше, какъ той се издигаше, гледаше всичко, което внасяха, за да го украсяватъ и разправяше чудесии за него. Извѣтре бѣше украсенъ съ бронзъ, седефъ, злато и кори огъ костенурки. Изкусно построенъ водопроводъ минаваше подъ седалищата. Въ него течеше винаги ледена планинска вода и разхладяваше въздуха презъ горещинитѣ. За пазене отъ слънчевитѣ лжчи поставени бѣха грамадни пурпурни пердета, които можеха да се простиратъ и събиратъ. На много мѣста бѣха поставени полюлеи съ панички, въ които щѣха да горятъ благовонни треви, за да пълнятъ въздуха съ

*) Препоръчваме на читателитѣ, преди да прочетатъ тая статия, да преповторятъ отъ кн. I. стат. „Опожаряването на Римъ“.